

Pisz, 03.01.2025r.

Pan Andrzej Zadroga

Radny Rady Miejskiej w Pisz

W związku z otrzymaniem Pana zapytania złożonego na sesji Rady Miejskiej w Pisz w dniu 20.12.2024 r. dotyczącego remontu i przebudowy nabrzeża rzeki Pisy Informuję, że:

Ad. 1. z uzyskanych informacji od obsługi prawnej Urzędu Miejskiego w Pisz wynika, że Wykonawca zadania inwestycyjnego pn. „Przebudowa umocnienia brzegów rzeki Pisy wraz z budową basenu portowego i budową kładki pieszej pod mostem kolejowym” złożył do sądu kilka pozwów o zapłatę. Poniżej zestawienie spraw sądowych i wyroków sądów:

- I. wyrokiem z dnia 23.02.2021 r. Sygn. Akt V GC 326/19 Sąd Okręgowy w Olsztynie zasądził od pozwanej Gminy Pisz na rzecz powoda Wojciecha Ferenc:
 - kwotę 500.776,56 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 22.10.2019 r. do dnia zapłaty;
 - kwotę 35.725,16 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 10.800,00zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego z ustawowymi odsetkami za czas od uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;
 - 1.763,44zł koszty sądowe na rzecz Skarbu Państwa.Pozew dotyczył zapłaty kwoty 525.816,00 zł wraz z odsetkami na rzecz Powoda, względnie o zmiarkowanie kary umownej za nieterminowe dostarczenie dokumentów (kosztorysów ofertowych).
- II. Wyrokiem z dnia 25.02.2022r. Sygn. Akt. I Aga 61/21 Sąd Apelacyjny oddalił apelację, zasądził kwotę 8.100 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym. W związku z wyrokiem sądu Apelacyjnego Gmina Pisz uiszcza:
 - 500.776.56 zł zasądzona kwota na rzecz powoda;
 - 72.617,39 zł odsetki ustawowe;
 - 43.825,16 zł koszty procesu i zastępstwa procesowego;
 - 1.763,44 zł koszty sądowe;
 - 121,69 zł odsetki;
 - 100,00 zł opłata od wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku;
 - 5824,00 zł opłata od skargi kasacyjnej;
 - 19.115,00 zł opłata od skargi kasacyjnej;
 - 24.939,00 zł opłata od apelacji.
- III. Wyrokiem sądu z dnia 30.05.2022 r. Sygn. Akt V GC 92/91 zasądzono od pozwanej Gminy Pisz na rzecz powoda Wojciecha Ferenc:
 - 268.607,37 zł wraz odsetkami ustawowymi od kwoty 258.140,10 zł od dnia 16.02.2019 r. do dnia zapłaty (od kwoty 10.467,27 zł od dnia 13.02.2020 r. do dnia zapłaty)
 - 27.765,05 zł tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku.

Sprawa sądowa dotyczyła kar umownych naliczonych przez Gminę Pisz za nieterminowe wykonanie zadania nr 1 (budowa portu na rzece Pisie) oraz robót dodatkowych (przebudowa istniejącej sieci/przyłącza wodociągowego).

- IV Wyrokiem z dnia 27.03.2023 r. sygn. Akt I Aga 134/22 Sąd Apelacyjny w Białymstoku oddalił apelację, zasądził od Gminy Pisz na rzecz Wojciecha Ferenc kwotę 8.100 zł z ustawowymi odsetkami od 04.04.2023 r. do dnia zapłaty tytułem kosztów instancji odwoławczych.

W związku z wyrokiem sądu Apelacyjnego Gmina uiściła:

- 296.372,42 zł kwota zasądzona wyrokiem sądu oraz zwrot kosztów procesu;
- 84.686,26 zł odsetki ustawowe;
- 8100,00 zł koszty instancji odwoławczej;
- 100 zł opłata od wniosku od sporządzenie uzasadnienia wyroku;
- 13.331,00 zł opłata sądowa od skargi kasacyjnej;
- 13.330,40 zł opłata apelacji;
- 1.050,00 zł koszty postępowania mediacyjnego;

- V. Wyrokiem z dnia 5.04.2023 r. sygn. Akt V GC 706/21 Sąd Rejonowy w Olsztynie zasądził:
- od pozwanej Gminy Pisz na rzecz Powoda Wojciecha Ferenc kwotę 9.861,10 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 13.02.2020 r. do dnia zapłaty;
 - oddalił powództwo w pozostałym zakresie;
 - zasądził od Powoda Wojciecha Ferenc na rzecz Pozwanej Gminy Pisz kwotę 2.801,10 zł tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;
 - nakazał ściągnąć od Powoda Wojciecha Ferenc na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2.163,27 zł tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa;
 - nakazał ściągnąć od Pozwanej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 425,30 zł tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Sprawa sądowa dotyczyła zapłaty kwoty 60.015,68 zł wraz z odsetkami liczonymi od 13.02.2021 r. na rzecz Powoda Wojciecha Ferenc z tytułu wykonanych robót dodatkowych (zwiększonej ilości wycinki drzew oraz wykonania niezinwentaryzowanych wylotów kanalizacji do rzeki Pisy).

- VI. Wyrokiem z dnia 06.12.2024 r. sygn. Akt V Ga 134/23 Sąd Okręgowy w Olsztynie na skutek apelacji Powoda Wojciecha Ferenc:
- zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób że zasądzoną kwotę podwyższył do 57.700,06 zł
 - zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądził od pozwanej Gminy Pisz kwotę 10.418,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu przed sądem I instancji, wraz z ustawowymi odsetkami od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;
 - uchylił punkt wyroku dotyczący ściągnięcia od powoda Wojciecha Ferenc na rzecz Skarbu Państwa kwoty 2.163,27 zł;
 - nakazał ściągnąć od pozwanej kwotę 2.588,57zł;
 - zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 5.108,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym, w tym kwotę 2700.00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;.

- nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 633,44 zł tytułem zwrotu kosztów tymczasowo sfinansowanych przez Skarb Państwa.

W związku z wyrokiem sądu Apelacyjnego Gmina uiściła:

- 57.700,06 zł (zasądzona kwota na rzecz powoda)
- 25.638,36 zł (ustawowe odsetki od ww. kwoty od dnia 13.02.2020 r. do dnia 11.12.2024 r.)
- 10.418,00 zł (koszty procesu za I instancję)
- 19,27 zł (ustawowe odsetki)
- 5.108,00 zł (koszty procesu za II instancję)
- 633,44 zł (zwrot wydatków tymczasowo sfinansowanych przez Skarb Państwa).

VII. Wyrokiem z dnia 22.03.2023 r. sygn. Akt V GC 39/21 Sąd Okręgowy w Olsztynie zasądził:

- oddalić powództwo przeciwko Gminie Pisz;
- zasądził od Powoda Wojciecha Ferenc na rzecz Pozwanej Gminy Pisz kwotę 13.817,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 10.800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego wraz z odsetkami ustawowymi za czas od uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;
- nakazał ściągnąć od powoda Wojciecha Ferenc na rzecz Skarbu Państwa kwotę 9.166,79zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sprawa sądowa dotyczyła zapłaty kwoty 586.838,70 zł na rzecz Wojciecha Ferenc wraz z odsetkami. W uzasadnieniu pozwu podwód podał że w dacie rozpoczęcia robót budowlanych Gmina nie dysponowała pozwoleniem na budowę dotyczącym prac na działce 431/51 i zamierzenie inwestycyjne okazało się być większe niż wynikało z uzyskanych przez Gminę pozwolenia budowlanego na wykonanie prac na ww. działce. Powód uznał te prace jako prace dodatkowe. Gmina w postępowaniu przetargowym (dokumentacji projektowej) uwzględniła roboty na działce 431/51.

VIII. Wyrokiem sądu z dnia 14.04.2023 r. sygn. Akt I Aga 84/22 Sąd Apelacyjny w Białymstoku:

- oddalił apelację Powoda Wojciecha Ferenc;
- zasądził od powoda na rzecz Pozwanej Gminy Pisz kwotę 8.100,00 zł tytułem kosztów instancji odwoławczej.

W związku z wyrokiem sądu Apelacyjnego Gmina Pisz uzyskała dochód:

- 8.100,00 zł (koszty instancji odwoławczej)
- 10.800,00 zł (koszty zastępstwa procesowego)
- 3.017,00 zł (zwrot kosztów procesu)

Pracownik Urzędu Miejskiego w Pisz (Obsługa prawna) uzyskał od Gminy wynagrodzenie:

- 8.100,00 zł (zastępstwo procesowe)
- 10.800,00 zł (zastępstwo procesowe)

IX. Postanowieniem Sądu z dnia 19.09.2024 r. sygn. Akt CSK4528/23 Sąd Najwyższy:

- odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania złożonej przez Wojciecha Ferenc;
- zasądził od Wojciecha Ferenc na rzecz Gminy Pisz kwotę 5.400,00 zł z odsetkami ustawowymi tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.

W związku z ww. postanowieniem Gmina Pisz uzyskała dochód 5.400,00 zł.

Pracownik Urzędu Miejskiego w Pisz (Obsługa prawna) uzyskał od Gminy wynagrodzenie w wysokości 3.510,00 zł.

- X. Wyrokiem z dnia 18.08.2022r. sygn. Akt V GC 93/21 Sąd Okręgowy w Olsztynie zasądził:
- od pozwanej Gminy Pisz na rzecz powoda Wojciecha Ferenc kwotę 1.563.301,56 zł z odsetkami od 21.10.2019 r. do dnia zapłaty, od kwoty 38.593,56 zł od dnia 13.02.2020 r. do dnia zapłaty;
 - oddalił powództwo w pozostałej części;
 - zasądził od pozwanej na rzecz powoda 85.808,51 zł tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sprawa sądowa dotyczyła zasądzenia kwoty 1.905.885,00 zł z ustawowymi odsetkami, kwoty 509.994,65 zł z ustawowymi odsetkami, zwrotu kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego w związku z naliczonymi i potrąconymi karami umownymi za nieterminowe wykonanie zadania (budowy kładki dla pieszych pod mostem kolejowym) oraz nieterminowe dostarczenie decyzji pozwolenia na użytkowanie, oraz wykonaniem robót dodatkowych (wykonanie bariery zabezpieczającej na połączeniu z ciągu pieszego na drodze powiatowej, wylot kanalizacji deszczowej z drogi powiatowej) oraz utraconych korzyści z tytułu odwożonej ziemi z wykopów. Sąd uznał że kary umowne należy zmiarkować do 20%, roboty dodatkowe uznał za zasadne, oddalił powództwo z tytułu utraconych korzyści.

- XI. Wyrokiem z dnia 21.12.2023r. sygn. Akt I Aga 166/22 Sąd Apelacyjny w Białymstoku na skutek apelacji stron:
- zmienił wyrok I instancji zasądził do pozwanej Gminy Pisz na rzecz powoda kwotę 1.676.953,56 zł w tym kwotę 1.638.360,00 zł z odsetkami, 38.593,56 zł z odsetkami,
 - zasądził od pozwanej kwotę 93.154,12 zł tytułem zwrotu kosztów procesu z ustawowymi odsetkami,
 - oddalił apelację powoda w pozostałym zakresie;
 - oddalił apelację pozwanej;
 - zasądził od pozwanej na rzecz powoda 23.986,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w instancji odwoławczej.

W związku z wyrokiem sądu Apelacyjnego Gmina uiściła:

- 78.066,00 zł (opłata sądowa od apelacji);
- 1.676.953,56 zł (zasądzona kwota należności głównej);
- 93.154,12 zł (zwrot kosztów procesu);
- 868.382,41 zł (odsetki ustawowe);
- 12.918,38 zł (odsetki ustawowe);
- 100,00 zł (opłata od wniosku o uzasadnienie wyroku);
- 23.986,00 zł (zwrot kosztów procesu instancji odwoławczej).

Ad. 2. Uprzejmie informuję, że Wydział Inwestycji i Pozyskiwania Funduszy nie posiada informacji dotyczących wykonanych analiz prawnych w tym zakresie. Powody apelacji zostały wykazane w złożonych apelacjach od wyroków, oraz skargach kasacyjnych t.j.:

- Apelacja pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 18.08.2022r. wydanego w sprawie V GC 93/91 dotyczyła zarzutu naruszenia przepisu prawa materialnego t.j. Art. 484 §1 i 2 k.c. poprzez Błąd w wykładni i jego niewłaściwe zastosowanie (przy prawidłowych ustaleniach faktycznych) polegające na przyjęciu, iż kara umowna dochodzona przez powoda podlega miarkowaniu w 80%, podczas gdy na podstawie okoliczności sprawy, a szczególności stopnia winy powoda w niewykonaniu zobowiązania, brak było podstaw do tak znaczącego zmiarkowania kary, przyjęciu tezy i uzależnieniu wysokości kary umownej od szkody poniesionej przez pozwaną, co wiązało się z dokonaniem nieuprawnionej wykładni Art. 848 §2 k.c. zgodnie z którym w razie nie wykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania kara umowna należy się wierzycielowi w zastrzeżonej na ten wypadek wysokości bez względu na wysokość poniesionej szkody. Art. 627 k.c. poprzez błąd w wykładni i jego niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, że pozwana zleciła powodowi wykonanie barier ochronnych na kwotę 25.272,86zł i z tego tytułu należało mu się wynagrodzenie w ww. kwocie, gdy tymczasem wykonanie tych że barier spowodowane było wymogami bezpieczeństwa narzuconym powodowi przez Powiatowy Zarząd Dróg w Piszcu i nigdy nie było zlecane do wykonania powodowi przez pozwaną, która tylko wydała opinię w sprawie dotyczącą ewentualnego koloru barier. Art. 410 §1 k.c. poprzez błąd wykładni i jego niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, że nie ujęcie w projekcie budowlanym wylotu kanalizacji do rzeki Pisy, a następnie jego wykonanie przez powoda, miało charakter świadczenia nienależnego na rzecz pozwanej z tego tytułu pozwanej należało się wynagrodzenie w kwocie 13.320,70zł gdy tymczasem pozwana nie jest właścicielem spornego wylotu do rzeki Pisy i w żadnej mierze, nawet jeżeli hipotetycznie by się przyjęło, że wykonanie tego wylotu było konieczne, nie nastąpiło żadne przysporzenie na rzecz pozwanej, za które byłaby ona zobowiązana wypłacić jakiegokolwiek wynagrodzenie. Art. 102 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i uznanie, że w sprawie nie wystąpiły szczególne przesłanki do wzajemnego zniesienia kosztów procesu.

- Apelacja pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 30.05.2022r. wydanego w sprawie V GC 92/91 dotyczyła zarzutu naruszenia prawa procesowego poprzez oparcie zaskarżonego orzeczenia na faktach, które nie miały znaczenia, a w szczególności na wskazaniach nie tego wodomierza, którego wskazania zostały przez strony przyjęte w umowie i w tej mierze oparciu się na prywatnej opinii powoda, zleconej przez niego i wykonanej na tej podstawie, którą to opinię negocjował pozwany, jak też wbrew faktom ustalonym na podstawie zeznań świadków, którzy jednoznacznie twierdzili, iż na budowę basu portowego nie miałby wpływu nawet hipotetyczne nadmiernie wysoki stan wody, tym bardziej, że połączenie basenu z rzeką mogło nastąpić dopiero po jego całkowitym wykonaniu; naruszenia prawa materialnego art. 483 §1 k.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie/ błędne przyjęcie wniosku związku jaki zachodzi między ustalonymi faktami, które sąd ustalił, a zastosowaną normą prawną, co było konsekwencją błędnego ustalenia stanu faktycznego, polegające na przyjęciu, że powód wykonał zadanie nr 2 co prawda z opóźnieniem, ale nie było to opóźnienie z jego winy, a tym samym nie doszło po jego stronie do nienależytego wykonania przedmiotu zamówienia;

- Skarga kasacyjna pozwanej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 27.03.2023r. wydanego w sprawie sygn. Akt I Aga 134/22 dotyczyła zarzutu naruszenia prawa procesowego Art. 233 §1 k.p.c. w związku z art. 387 §2 pkt 1 k.p.c. poprzez uznanie i przyjęcie przed sąd drugiej instancji za własne ustaleń faktycznych Sądu Okręgowego bez jakichkolwiek merytorycznych rozważań tej kwestii w sytuacji, gdy zarzuty apelacji obejmowały przede wszystkim naruszenie przez powoda przepisu art. 6 k.c. jak też 232 k.p.c. i art. 278 §1 k.p.c. (przyjęcie prywatnej opinii za podstawę orzeczenia i nadanie jej waloru opinii biegłego, przy negacji tej pierwszej w całości przez Pozwaną) co skutkowało tym że zarzuty apelacyjne nie zostały rozpoznane o w konsekwencji przy

podtrzymaniu wadliwego stanowiska Sąd I instancji, apelacja została odrzucona. Naruszenia przepisów prawa materialnego t.j. Art. 6 k.c. przez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu przez Sąd II instancji, że powód w oparciu o przedstawioną przez siebie opinię prywatną wykazał zasadność swoich roszczeń gdy tymczasem z uwagi na zanegowanie ustaleń tej opinii przez pozwaną jak również podniesienie przez pozwaną zarzutu braku przydatności tej opinii dla rozstrzygnięcia sporu Sąd II instancji de facto powód nie wykazał i nie udowodnił zaistnienia ww. faktu, z którego to wywodził skutki prawne. Sąd II instancji powinien uznać, że powód nie udowodnił faktu dotyczącego że stan wody na rzece Pisie, wbrew postanowieniom umownym, winien być odczytywany z wodowskazu w miejscowości Maldanin, a nie w mieście Pisz, które to wskazania nie wskazywały aby robót budowlanych przy budowie portu nie można było kontynuować, a w konsekwencji, że uzasadnionym i zależnym od powoda było opóźnienie w wykonaniu robót z konsekwencjami odszkodowawczymi z tego wynikającymi. W zaistniałym stanie rzeczy z uwagi na błędną wykładnię przepisu art. 6 k.c. wyżej opisana kwestia nie została właściwie przesądzona, co niewątpliwie skutkuje skuteczność zarzutu naruszenia powołanego przepisu.

- Apelacja pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 23.02.2021r. wydanego w sprawie sygn. Akt V GC 326/19 dotyczyła zarzutu naruszenia przepisu prawa materialnego t.j. Art. 484 §1 i 2 k.c. poprzez błąd wykładni i jego niewłaściwe zastosowanie (przy prawidłowych ustaleniach faktycznych) polegających na przyjęciu iż kara umowna dochodzona przez powodów podlega zmiarkowaniu w niemal 95% podczas gdy na podstawie okoliczności sprawy, a w szczególności stopnia winy powoda w niewykonaniu zobowiązania, brak było podstaw do tak znacznego zmiarkowania dochodzonej kary, oraz przyjęcie przez Sąd I instancji tezy o uzależnieniu wysokości kary umownej od szkody poniesionej przez Pozwanego, co wiązało się z dokonaniem nieprawidłowej wykładni art. 484 §1 k.c. zgodnie z którym w razie niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania kara umowna należy się wierzycielowi w zastrzeżonej na ten wypadek wysokości bez względu na wysokość poniesionej szkody.

- Skarga kasacyjna pozwanej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 25.02.2022r. sygn. Akt. V GC 326/19 dotyczyła zarzutu naruszenia przepisów prawa materialnego t.j. Art. 484 §2 k.c. przez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że naliczona kara umowna była rażąco wygórowana oraz że zaistniały przesłanki do zmiarkowania kary umownej o niemal 95%, które to zmiarkowanie czyni tę karę iluzoryczną, pozbawiając ją ekonomicznego sensu, funkcji prewencyjnej, stymulacyjnej i represyjnej jak też niemożliwym do przyjęcia w obowiązującym reżimie prawnym.

Ad. 3. Zestawienie wydatków zostało przedstawione w punkcie nr 1. Wydział Inwestycji i Pozyskiwania Funduszy nie posiada wiedzy na temat poświęconego czasu przez obsługę prawną Urzędu Miejskiego w Pisz w związku z ww. sprawami sądowymi oraz kosztów delegacji. Pozyskano informacje od Obsługi prawnej Urzędu Miejskiego w Pisz, że ten czas jest niewymierny. Z informacji uzyskanych z Wydziału Finansowego wynika, że Gmina nie poniosła żadnych kosztów delegacji w związku ze sprawami sądowymi z powodem Wojciechem Ferenc.

Do wiadomości:

1. Wydział Organizacyjny
2. a/a